



Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep

0033 OSLO

Saksnr. 05/00390	Løpenr. 002476/05	Arkivkode S10 & 13	Saksbehandler Per Ove Dahl	Tlf. 71 69 90 04	Deres ref. 04/1994	Sunndalsøra, 22.03.2005
---------------------	----------------------	-----------------------	-------------------------------	---------------------	-----------------------	----------------------------

NOU 2004: 26 HJEMFALL - HØRING

Det vises til Deres brev datert 01.12.2004.

Sunndal kommunestyre behandlet saken i møte 09.03.05, sak 12/05: NOU 2004:26 Hjemfall – høring. Utskrift av saken følger vedlagt. Sunndal kommunestyre fattet slikt vedtak:

- *Strøm er i tillegg til handelsvare også en helt nødvendig infrastruktur i samfunnet på linje med blant annet renovasjon, vann og avløp. Det er derfor viktig med et tungt og spredt offentlig eierskap, og nye hjemfallsregler må ha som formål å fortsatt stimulere til offentlig eierskap*
- *Flertallets forslag kan føre til press på salg av offentlige eierandeler og ivaretar verken de nasjonale interesser som foreligger eller hensynet til dagens kommunale og fylkeskommunale eiere, som ønsker fortsatt eierskap*
- *Mindretallets forslag gir en rimelig balanse mellom hensynet til offentlig eierskap på kort og lang sikt og hensynet til effektiv ressursbruk og nødvendige omstruktureringer. Transaksjonsalternativet er den modellen som klart tar best vare på kommunenes interesser som eiere på både kort og lang sikt.*
- *Kommunen støtter mindretallets forslag og viser til de begrunnelser som er gitt i mindretallsmerknaden.*
- *Den norske stat må sørge for en avklaring av EØS-avtalens betydning for fremtidige konsesjons- og hjemfallsregler. Vi viser i den sammenheng til utredningen fra KS fra dr. juris Finn Arnesen som viser at Norge har et større handlingsrom enn det som kommer fram i utvalgets innstilling.*
- *Saken bør ikke fremmes for endelig behandling før grundige konsekvensutredninger foreligger. Sakens store betydning tilsier at befolkningen må få være med på å ta stilling til saka i det kommende Stortingsvalget. Saken må ikke behandles endelig før i neste stortingsperiode.*

Dette til underretning.

Med hilsen



Per Ove Dahl

Kopi:

1. Surnadal kommune, 6650 Surnadal
2. Rindal kommune, 6657 Rindal

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Arkivsak: 05/00390

NOU 2004:26 HJEMFALL - HØRING

Saksbeh.:	Per Ove Dahl	Arkivkode:	S10 &13
Saksnr.:	Utvalg		Møtedato
0012/05	Kommunestyret		09.03.2005

Innstilling:

Sundal kommunestyre vedtar følgende høringsuttalelse til NOU 2004:26 Hjemfall:

- *Strøm er i tillegg til handelsvare også en helt nødvendig infrastruktur i samfunnet på linje med blant annet renovasjon, vann og avløp. Det er derfor viktig med et tungt og spredt offentlig eierskap, og nye hjemfallsregler må ha som formål å fortsatt stimulere til offentlig eierskap*
- *Flertallets forslag kan føre til press på salg av offentlige eierandeler og ivaretar verken de nasjonale interesser som foreligger eller hensynet til dagens kommunale og fylkeskommunale eiere, som ønsker fortsatt eierskap*
- *Mindretallets forslag gir en rimelig balanse mellom hensynet til offentlig eierskap på kort og lang sikt og hensynet til effektiv ressursbruk og nødvendige omstruktureringer. Transaksjonsalternativet er den modellen som klart tar best vare på kommunenes interesser som eiere på både kort og lang sikt.*
- *Kommunen støtter mindretallets forslag og viser til de begrunnelser som er gitt i mindretallsmerknaden.*
- *Den norske stat må sørge for en avklaring av EØS-avtalens betydning for fremtidige konsesjons- og hjemfallsregler. Vi viser i den sammenheng til utredningen fra KS fra dr. juris Finn Arnesen som viser at Norge har et større handlingsrom enn det som kommer fram i utvalgets innstilling.*
- *Saken bør ikke fremmes for endelig behandling før grundige konsekvensutredninger foreligger. Sakens store betydning tilsier at befolkningen må få være med på å ta stilling til saka i det kommende Stortingsvalget. Saken må ikke behandles endelig før i neste stortingsperiode.*

Vedlegg:

- Ingen

Andre saksdomenter (ikke vedlagt)

- NOU 2004:26 Hjemfall

Saksopplysninger:

Olje- og energidepartementet nedsatte ved kongelig resolusjon 4. april 2003 et bredt sammensatt utvalg for utrede ei videreført hjemfallsordning og hvordan denne skulle utformes. Utvalget skulle også vurdere behovet for endringer i det nåværende hjemfallsregime og konsekvensene av å oppheve hjemfallsinstituttet.

Utvalget leverte sin utredning – NOU 2004:26, til Olje- og energidepartementet 30.11.2004.

Saksopplysninger nedenfor er i hovedsak hentet fra Rindal kommunes arbeid med saken.

Definisjon. Historikk.

Hjemfall innebærer at vannfall og kraftverk vederlagsfritt overføres til staten ved endt konsesjonsperiode. Hjemfallsinstituttet ble først etablert gjennom praksis og kom inn i lovverket ved den første konsesjonsloven i 1909. Instituttet er i dag hjemlet i industrikonsesjonsloven og vassdragsreguleringsloven av 1917 – som begge fortsatt gjelder.

Fram til i dag har det vært en bred enighet om at vi kan takke våre framsynte lovgivere rundt århundreskiftet for at Norge fikk utvikle seg fra å være ett av Europas fattigste land til å bli ett av de rikeste. Konsesjonslovene og hjemfallsinstituttet som ble etablert for å sikre våre vannkraftressurser var viktige bidrag i denne sammenheng. Denne lovgivningen sto også sentralt da oljeletingen skjøt fart i 1970-årene, og man etablerte både et sterkt offentlig eierskap og regler om forkjøpsrett, som har bidratt til at vi har kunnet høste av våre naturressurser nasjonalt.

Hjemfall etter 60 år for private eiere. Ubegrenset konsesjon for offentlige.

Konsesjonsreglene på vannkraftsektoren går ut på at en privat eller utenlandsk utbygger gis konsesjon for en tidsbegrenset periode på inntil 60 år. Etter konsesjonstidens utløp hjemfaller vannfallet og alle innretninger i tilknytning til dette vederlagsfritt til den norske stat.

Er derimot utbyggeren en kommune, fylkeskommune eller staten selv – eller selskaper som i hovedsak er eid av disse – gis konsesjonen på ubegrenset tid.

Regler ved overdragelse fra offentlige til private/utenlandske eiere.

I dag regner man med at ca. 6,5 prosent av vår vannkraftproduksjon er underlagt hjemfall. De offentlige eide selskapenes tidsbegrensede konsesjoner (som tilsvarer nær 90 prosent av vår vannkraftproduksjon) gjelder imidlertid bare så lenge disse selskapene tilfredsstillers vilkåret om offentlig eierskap. Velger en kommune, fylkeskommune eller staten å selge til private eller utenlandske aktører mer enn en tredjedel av kraftselskapets kapital eller stemmer, opphører den tidsbegrensede konsesjonen – og staten vil kreve hjemfall 60 år regnet fra opprinnelig konsesjonstidspunkt. (Eksempelvis vil det ved salg et kraftverk bygd i 1960 som selges i 2005 den nye private eier ha konsesjon i 15 år til (til 2020). Sammenholder en dette med at de største vannkraftutbyggingene fant sted fra 1950-80, innebærer dette en effektiv barriere mot salg av offentlig eide kraftverk.

ESA hevder at hjemfallsregelverket er i strid med EØS-avtalen.

Både fra norsk forvaltning og ESAs side er det kommet initiativ for å endre dette regelverket. I et høringsnotat fra 2002 begrunner Olje- og energidepartementet forslaget om å endre regelverket med at det er ønskelig å få et marked ikke bare for omsetning av kraft (kWh), men også for omsetning av kraftverk. Olje- og energidepartementets konkrete begrunnelse er at det er ønskelig å få inn ny kapital og kompetanse i denne sektoren.

Fra ESAs side hevdes det at de norske reglene er i strid med EØS-avtalen. ESA hevder at reglene som forskjellsbehandler private og utenlandske aktører – og offentlige selskaper er i strid med EØS-avtalens regler om fri kapitalbevegelse og fri etableringsrett. Den norske stat har så langt tilbakevist ESAs påstand om at de norske reglene er i strid med EØS-avtalen, men foreslår likevel endringer i regelverket ut fra andre årsaker.

Departementets forslag fra 2002

Departementets opprinnelige forslag fra 2002 gikk ut på at det skulle innføres hjemfall for alle kraftselskap – uavhengig av eierskap, 75 år regnet fra lovendringstidspunktet. Departementet viste til at forslaget ville tilfredsstillte ESAs krav om likebehandling. Forslaget førte til en massiv kritikk fra alle involverte. Fra bransjen ble det påstått at forslaget ville innebære et ran av kommunale verdier, mens kommunene selv mente at forslaget ville føre til et massivt salgspress av offentlige kraftandeler.

NOU 2004:26. Mandatet var videreføring av regelverket.

I april 2003 ble det nedsatt et utvalg for å vurdere ulike alternative modeller. Utvalget skulle også påpeke konsekvensene av å oppheve ordningen, men det lå en klar føring i mandatet at hjemfallsordningen skulle videreføres.

Utvalget overleverte sin innstilling NOU 2004: 26 til statsråden 30. november 2004. Utvalget – som har bestått av representanter for de ulike interesseorganisasjoner knyttet til bransjen, tre departementer samt tre uavhengige – er delt i alle spørsmål.

Flertallets forslag (lik behandling private/offentlige, hjemfall 75 år fra lovendring)

Flertallet på 6 medlemmer – hvor blant andre EBL og PIL er med – går inn for en modell hvor hjemfall først inntreffer 75 år etter en lovendring, og at konsesjonæren på dette tidspunktet (dvs. om 75 år) får en ubetinget rett til å beholde 33 prosent av kraftverket uendret (såkalt partielt hjemfall). EBL og PIL skriver i NOU'en at deres prinsipale oppfatning er at hjemfallsinstituttet bør fjernes.

Departementets tre representanter går også inn for at hjemfall skal inntreffe først 75 år etter lovendringen, men støtter ikke forslaget om partielt hjemfall. Statens representanter går således inn for et totalt hjemfall, men likevel slik at konsesjonæren på hjemfallstidspunktet gis rett til 20 prosent av vannfallet eller dets verdi dersom vannfallet ikke nedlegges. Forskjellen på flertallet og departementets forslag er således ikke så stor.

Mindretallets forslag (Hovedmodell: offentlige eiere gis evigvarende konsesjoner inntil salg, deretter konsesjon i 60 år og så hjemfall, kjøpere likestilles)

Et mindretall bestående av LO, dagens kommunale eiere representert v/KS og vertskommunene v/LVK går inn for en modell hvor tidsbegrensete konsesjoner på 60 år innføres først gjennom salg (transaksjon). Konsesjonsperioden vil i så fall bli regnet fra

salgstidspunktet. Mindretallet viser til at EØS-avtalen ikke kan gis tilbakevirkende kraft for allerede gitte konsesjoner – før EØS-avtalens vedtakelse. Dersom en slik transaksjonsmodell ikke aksepteres av ESA, går mindretallet subsidiært inn for en såkalt rettighetsmodell, som gir en større kompensasjon til dagens eiere enn flertallet og departementet foreslår, men hvor det stilles vilkår om at dagens konsesjonær også er konsesjonær på hjemfallstidspunktet. Dette for å demme opp mot det store salgspresset som vil komme med den markedsåpning som vil komme av den forlengete konsesjonsperioden som alle forslag vil innebære.

Vurdering:

Sunddal kommune har ikke eierinteresser i vannfall eller kraftverk som er konsesjonsberettiget og blir av den grunn mindre berørt av hjemfallsutvalgets utredning enn kommuner som har slik interesser. Vi har imidlertid betydelige inntekter fra kraftproduksjon i form av konsesjonsavgifter, konsesjonskraft, eiendomsskatt og naturressursskatt, og statens politikk på kraftverksektoren er derfor derfor svært viktig for oss. Strøm er en del av samfunnets infrastruktur på lik linje med vann og avløp og på lang sikt er vi tjent med en politikk på kraftsektoren som sikrer et sterkt og bredt offentlig eierskap til kraftressursene.

Hjemfallsordningen ble innført av Stortinget for hundre år siden for å sikre et nasjonalt eierskap til våre vannkraftressurser. Hjemfallsordningen – som gir private/utenlandske eiere tidsbegrensede konsesjoner med hjemfall til staten og offentlige eiere evigvarende konsesjoner – har sørget for at kraftsektoren i dag er eid av det offentlige med 90 prosent.

Kraftsektoren har vært og er en bærebjelke i det norske samfunn, samtidig som sektoren råder over noen av våre viktigste naturverdier. Når Hjemfallsutvalget foreslår endringer i hjemfallsreglene, setter utvalget i spill grunnlaget for dagens eierskap i vannkraftsektoren.

Samtidige uttaler et samlet utvalg på s.12:

"Vassdragene representerer fornybare og evigvarende ressurser av stor nasjonal verdi, både økonomisk og miljømessig. I dag er kraftproduksjon den viktigste økonomiske utnyttelsen. Vannkraften utgjør 99 prosent av kraftproduksjonen i landet, og er av grunnleggende betydning for verdiskapingen og velferden. Norge har et unikt fortrinn i å utnytte disse naturressursene til kraftproduksjon. For å sikre at vassdragsressursene blir utnyttet på best mulig måte ut fra samfunnets interesser nå og i fremtiden, er det nødvendig med et godt utbygd system av økonomiske og administrative virkemidler. "

Rådmannen er enig i denne beskrivelsen av kraftsektorens betydning. Når utvalget da foreslår gjennomgripende endringer i hjemfallsordningen, burde følgende forutsetninger være til stede:

- a) Utvalget har en klar målsetning med de endringer som foreslås
- b) Utvalget har en klar oversikt over virkningene av de endringer som foreslås

Et flertall på ni av utvalgets tolv medlemmer foreslår at konsesjonæren på hjemfallstidspunktet skal få en ubetinget rett til en andel av anleggene eller dets verdi. Denne retten til et evigvarende eierskap vil øke markedsverdien av kraftanleggene i dag og vil derfor forsterke salgspresset på dagens offentlige eiere ytterligere.

Flertallet har ikke beskrevet noe klart mål med de endringsforslag som er fremmet og har heller ikke gitt noen klar beskrivelse av de virkninger endringene vil ha, f. eks i forhold til de store samfunnsverdier som kraftsektoren forvalter, jf det grunnleggende forvaltningsprinsippet

i plan- og bygningsloven § 33-1 om at "Formålet med en konsekvensutredning er å klargjøre virkninger av tiltak som kan ha vesentlige konsekvenser for miljø, naturressurser eller samfunn".

Det har tidligere vært opplyst at regjeringen har hatt til hensikt å fremme sak for Stortinget våren 2005, basert på Hjemfallsutvalgets innstilling. Når innstillingen både mangler en klar målangivelse og konsekvensutredninger, bør kommunene motsette seg at saken fremmes så raskt og uten at disse grunnlag er til stede.

Hjemfallsutvalgets mindretall, bestående av representantene for KS, LO og LVK har i en felles uttalelse inntatt i innstillingen kap 10.4.3 fremmet andre forslag til nye hjemfallsmodeller. Her uttales det blant annet:

"Våre vassdrag og vannkraftproduksjonen for Norge har i seg verdier som rekker langt ut over bedrifts- og samfunnsøkonomiske modeller. (...) Disse medlemmer ser det derfor slik at verken skatte- eller konsesjonsreglene fullt ut ivaretar de sterke samfunnsmessige behov for styring og kontroll som foreligger i vannkraftsektoren. Det offentlige eierskapet har derfor en stor egenverdi. (...) Bare gjennom et omfattende offentlig eierskap kan disse verdiene sikres for senere generasjoner."

Sunddal kommunen bør slutte seg fullt ut til disse uttalelsene og til de begrunnelser som mindretallet har gitt.

Flertallet synes nærmest å ha en likegyldig holdning til det fremtidige eierskapet i vannkraftsektoren, jf følgende fra s. 142 i utredningen:

"Flertallets forslag til fremtidig hjemfallsregime kan likevel innebære økt privat eierandel i kraftsektoren. (...) En eventuell økning av utlendingers eierandel i norsk kraftnæring vil derfor reflektere en allmenn utvikling med sterk vekst i grensekryssende investeringer."

Uavhengige økonomiske sakkyndige har konkludert med at flertallets forslag ikke bare "kan" innebære økt privat og utenlandsk eierskap, men mest sannsynlig vil gjøre det, og at det offentlige utsalget vil bli betydelig. Kommunen bør derfor gå imot flertallets forslag til fremtidige hjemfallsmodeller

Dagens offentlige eierskap er delt mellom staten med om lag 50 prosent gjennom Statkraft AS, og kommunale og fylkeskommunale eiere med om lag 40 prosent.

Det spredte offentlige eierskapet har mange positive sider, og en fremtidig hjemfallsordning bør gi grunnlag for en videreføring av dette.

Flertallet på ni foreslår at konsesjonæren på hjemfallstidspunktet skal gis en ubetinget rett til en andel i det hjemfalte anlegg. Forslaget skal blant annet tilgodese de offentlige eiere som ønsker å selge ved at *"dersom en offentlig eier ikke lenger ønsker å drive med kraft-produksjon vil salgssummen forventes å reflektere den fremtidige konsesjonærens rettigheter ved hjemfallet"*. Flertallets forslag på dette punkt vil med andre ord forsterke det salgspresset som allerede ligger i flertallets forslag. Flertallets forslag er derfor direkte egnet til å undergrave dagens offentlige eierskap.

Det er fra media en kjent sak at utenlandske kraftforetak er sterkt interessert i å kjøpe seg inn i norske vannkraftanlegg. Flertallets forslag vil gi slike kraftforetak evigvarende rettigheter til norske vannkraftressurser.

Flertallets forslag på dette punkt motarbeider direkte viktige nasjonale interesser knyttet til vannkraftsektoren.

Forholdet til EØS-avtalen har vært sentralt for Hjemfallsutvalget, og det heter i kap 10.2.6 at *"Det er en sentral premis for utvalget at forslaget til et fremtidig hjemfallsregime skal være robust i forhold til de forpliktelser Norge har gjennom EØS-avtalen."*

Mindretallets forslag om en transaksjonsmodell tar sikte på å likebehandle alle fremtidige konsesjonærer, uavhengig om disse er offentlige eller private. På denne måte søker mindretallet å ivareta målsetningen i EØS-avtalen om fri etableringsrett og fri kapitalbevegelse, som er de bestemmelser som ESA viser til når det kritiserer dagens norske regler.

Det går fram av utvalgets innstilling at utvalgets EØS-utreder har uttrykt skepsis til mindretallets forslag til en såkalt transaksjonsmodell, og at flertallet "har lagt stor vekt" på dette. (s.126). Statens tre representanter i utvalget tilhører dette flertallet. Staten framholdt imidlertid så sent som i brev 19. april 2002 til ESA at *"konsesjonssystemet med tidsbegrensede konsesjoner og hjemfall er ledd i den statlige forvaltningen av eiendomsretten til vannfallene, og det fremgår av EØS-avtalens artikkel 125 at avtalen ikke på noen måte skal berøre avtalepartenes regler om eiendomsretten."*

Vi bør slutte oss til mindretallets syn om at det har oppstått en uholdbar situasjon i forhold til EØS-avtalen. Det er lite tillitvekkende at den norske stat på den ene siden fastholder at EØS-avtalen ikke legger begrensninger på våre konsesjons- og hjemfallsregler, og på den annen side tilpasser sine synspunkter til at avtalen likevel gjelder fullt ut.

Det er maktpåliggende at staten avklarer med ESA om og i tilfelle i hvilken utstrekning EØS-avtalen legger føringer for vår fremtidige hjemfallsordning.

Et knapt flertall på syv i utvalget går inn for at fremtidig konsesjonslengde settes til 75 år, mens mindretallet på fem foreslår 60 år, som er dagens ordning.

Et samlet Hjemfallsutvalg går inn for regler som gir en betydelig større markedsåpning enn dagens regler. Det er rådmannens syn at desto større markedsåpning, desto virktigere er det med et robust og reelt hjemfallsinstitutt. Ut fra den overordnede målsetningen om å beholde et tungt offentlig eierskap i vannkraftsektoren også på lang sikt, bør vi støtte mindretallets forslag om konsesjonstid på 60 år.

Om lag 10 prosent av kraftforsyningen er eid av private foretak, i hovedsak den kraftkrevende industrien. Omlag 6,5 prosent av disse har tidsbegrensede konsesjoner med hjemfall til staten. Flertallet foreslår å omgjøre dagens konsesjoner til nye tidsbegrensede konsesjoner på 75 år fra lovendringstidspunktet, og med evigvarende rett til 1/3 av anlegget for konsesjonæren. Forslaget synes i hovedsak motivert av EØS-utrederens konklusjoner.

Mindretallet foreslår å videreføre de rettigheter konsesjonærene har i dag. Flertallets forslag vil innebære at de private får en forlengelse som er lengre enn perioden de opprinnelige fikk konsesjon for. Flertallets forslag vil videre innebære en betydelig overføring fra stat og kommune til privat sektor, på flere milliarder kroner – og det helt uten vilkår, eksempelvis om hvor kraften skal brukes. Vi bør derfor støtte mindretallets syn på dette punktet.

Mer enn 30 prosent av de private kraftanleggene er i dag helt konsesjonsfrie fordi de ble bygget før konsesjonslovene av 1909. Mindretallet går inn for å likestille disse anleggene konsesjonsrettslig med øvrige kraftanlegg med grunnlag i nye regler.

Dersom det viser seg nødvendig å endre dagens evigvarende konsesjoner for offentlige eiere til tidsbegrensede konsesjoner, bør også evigvarende rettigheter hos de private konsesjonærene omgjøres på samme måte.

Sunnal kommune er vertskommune for en betydelig kraftproduksjon.

Gjeldende regler gir vertskommuner for kraftproduksjon rett til inntil en 1/3 av hjemfalte verdier, men inntektene er begrenset av en nedtrappingsregel for vertskommuner til større utbygginger. I dag er det få kommuner som har utsikter til inntekter fra hjemfall siden det kun er private eiere som er underlagt hjemfallsvilkår. Dersom alle verk underlegges hjemfall, vil dette kunne gi en stor inntektsøkning for mange vertskommuner i framtiden. Siden disse inntektene ligger langt fram i tid vil de imidlertid i nåverdi utgjøre en beskjeden sum i forhold til nåverdien av kommunenes årlige inntekter fra konsesjonsavgifter, konsesjonskraft, eiendomsskatt og naturressursskatt.

Hjemfallsutvalget foreslår å videreføre dagens lovbestemte hjemfallsrettigheter for de berørte vertskommuner, men med visse begrensninger i gjeldende trappetrinnsregler. Utvalgets flertall foreslår dessuten at når vertskommunen har fått sin andel skal det overskytende av 1/3 av verdiene ved hjemfallet tilfalle en større region uavkortet. Dette begrunnes med at naturressursene er et av de viktigste næringsgrunnlag i distriktene. Det er derfor rimelig at veriden av naturressursene tilfaller distriktene i noe videre forstand enn primærkommunene som i dag har rett til andel i de hjemfalte verdiene. Mindretallet går i mot at en større region skal kompenseres i tillegg til vertskommunen. Vannkraftressursene bør i størst mulig grad komme den norske befolkning til gode og mindretallet mener at dette ikke best kan skje ved at enkelt regioner kompenseres ved hjemfall. Det vil videre oppstå betydelige avgrensingsproblemer knyttet til størrelsen på disse regioenene.

Sunnal kommune bør støtte forslaget om en videreføring av vertskommunenes rettigheter ved hjemfall.

Behandling/vedtak i Kommunestyret den 09.03.2005

Innstilling:

Sunnal kommunestyre vedtar følgende høringsuttalelse til NOU 2004:26 Hjemfall:

- *Strøm er i tillegg til handelsvare også en helt nødvendig infrastruktur i samfunnet på linje med blant annet renovasjon, vann og avløp. Det er derfor viktig med et tungt og spredt offentlig eierskap, og nye hjemfallsregler må ha som formål å fortsatt stimulere til offentlig eierskap*
- *Flertallets forslag kan føre til press på salg av offentlige eierandeler og ivaretar verken de nasjonale interesser som foreligger eller hensynet til dagens kommunale og fylkeskommunale eiere, som ønsker fortsatt eierskap*

- *Mindretallets forslag gir en rimelig balanse mellom hensynet til offentlig eierskap på kort og lang sikt og hensynet til effektiv ressursbruk og nødvendige omstruktureringer. Transaksjonsalternativet er den modellen som klart tar best vare på kommunenes interesser som eiere på både kort og lang sikt.*
- *Kommunen støtter mindretallets forslag og viser til de begrunnelser som er gitt i mindretallsmerknaden.*
- *Den norske stat må sørge for en avklaring av EØS-avtalens betydning for fremtidige konsesjons- og hjemfallsregler. Vi viser i den sammenheng til utredningen fra KS fra dr. juris Finn Arnesen som viser at Norge har et større handlingsrom enn det som kommer fram i utvalgets innstilling.*
- *Saken bør ikke fremmes for endelig behandling før grundige konsekvensutredninger foreligger. Sakens store betydning tilsier at befolkningen må få være med på å ta stilling til saka i det kommende Stortingsvalget. Saken må ikke behandles endelig før i neste stortingsperiode.*

Vedtak:

Sunndal Fremskrittsparti fremmet følgende forslag til høringsuttalelse til NOU 2004:26 :

”Sunndal kommunestyre vedtar følgende høringsuttalelse til NOU 2004:26

- Sunndal kommune ønsker at kraftbransjen skal ha rammebetingelser til å sikre en best mulig utnyttelse av vannkraftressursene.
- Sunndal kommune ønsker å sikre at så mye som mulig av verdiskapningen kommer fellesskapet til gode. Dette kan for eksempel gjøres gjennom konsesjoner, skatter og avgifter.
- Et sterkt offentlig eierskap er i seg selv ikke noen garanti for lave, stabile kraftpriser. Ei heller er det en garanti for en sikker kraftforsyning.
- Sunndal kommune stiller seg positive til en harmonisering av konsesjonsregelverket for alle aktører.
- Endringer i lovverket som medfører endringer i eierskapsrettighetene skal erstattes (ref. Grunnlovens § 105 om full erstatning ved ekspropriasjon)”.

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble satt opp mot innstillingen.

Innstillingen ble vedtatt med 22 stemmer mot 5 stemmer avgitt for forslaget fra Fremskrittspartiet.